

Az Egyetemi Tanács ebben a kérdésben az ifjúság hivatott képviselőinek meghallgatása nélkül döntött. Kijelentjük, hogy a címer kitétele nagy örömünkre szolgált, de céljainkat nem látjuk ezzel megvalósítva, mert nem a magyarságban van a kereszténység, hanem a kereszténységben a magyarság. Éppen ezért azzal a kéréssel fordultunk az egyetemi tanácshoz, hogy az egyetemes keresztény eszme és szellemközösség kifejezésekként az egyszerű sima keresztet az egyetem tantermeiben kitűzni rendelje. Kérésünket az Egyetemi Tanács bölcs megértésébe ajánlottuk, és hisszük, hogy reményeinkben nem fogunk csalatkozni.

Miklósi László Americana Danubiana seniora

Délvidéki Ifjúság I. (1935/36.) 4. szám (december) 1–2. oldal

372. Colonia

Régen éreztük már a Coloniák beszerzésének szükségességét, de a felhalmozódott munka miatt az ilyen irányú tevékenység csak most vette kezdetét. A Nagykáptalan a szegedi Nagypriorátus területéhez tartozó Colóniák élére Bukovszky Lászlót nevezte ki, aki nagy eréllyel fogott hozzá a beszerzéshez. A szegedi Nagypriorátus területe tiszáninneri és tiszántúli járásra oszlik, Csúri András, illetve Szentirmay Károly főtitkárok vezetésével. A járások 15 körzetre oszlanak, melyekben 28 colónia már megalakult, és 16 áll szervezés alatt. A colónia vezetője egy választott subprior, színe pedig egy általuk választott szegedi corporationnak a színe.

Tárgyalások indultak meg olyan irányban, hogy a Délvidéki Ifjúság a colóniák hivatalos lapja legyen. A V. Commissariatus ugyanis úgy látja, hogy lapunkon keresztül legjobban értesülhetnek a Colonia tagjai a szegedi Americana munkájáról. Adja Isten, hogy lapunk összekötő kapocs lehessen a Coloniák és Corporatiók között.

A V. Commissariatus közli a következőket. Decemberben megtörténtek a subprior választások, és az egyes körzetekben be fog fejeződni a szervező munka. Körzetvezetők: Konkoly József (Csátalja, Baja), Bakay József dr. (Kalocsa), Csillag Ferenc (Balota, halasi körz.) és Gábor Dénes (Dunaharaszti). Megkezdődött a szervező munka a Jazigia, Ciglia és Drusia subcorporatiós körzeteiben is. A V. Commissariatus kéri a felhívó levelek pontos kitöltését és visszaküldését.

Délvidéki Ifjúság I. (1935/36.) 4. szám (december) 2. oldal

373. Beszámoló az első falu munkáról

A Danubiana Corporatio munkatervében oroszlánrészt követelt magának a falumunka, amely most teljes erővel meg is indult. Köszönetet kell mondanunk elsősorban Hübner tanácsos úrnak, aki a rendelkezésére álló minden eszközzel segítette a corp. fiainak munkásságát. A falujárás hatalmas eredménye az, hogy az emericánus egyetemi ifjak megismerkedhettek a falu problémájával, helyzetével, szegénységével, elesettségével és azokkal a bajokkal, amelyeket orvosolni kell.

Ezeknek a fiúknak nem akkor kell majd kutató munkára indulni, amikor országgyűlési képviselők lesznek, hanem annak idején már kész programmal lépnek a t. Ház elé, mert már most megismerkedtek a bajokkal, a Quadragesimo Anno és Rerum Novarum alapján pedig kidolgozzák az orvoslás módjait. A másik igen nagy eredmény, hogy megtanulták a fiúk szeretni a magyar nemzet alapját alkotó és hihetetlenül elhanyagolt paraszt testvért. Mert, akárkinek megeredt volna a könnye, amikor látja azt, hogy az egyetemi polgárok a menzáról vagy a szülői háztól kapott ebédjüket, hogy adják oda egy-egy veremlakásban lakó átokházi paraszt testvérnek, akinek az ebédje egy darab sült tök volt. Úgy adták oda a vajjas kenyereket vagy a felvágott adagjukat a három és négy gyerekes anyáknak, hogy a többi egyetemi polgár meg ne lássa. Meg ne lássák, hogy a szíve legmélyéig meg van indulva a látottakon és a panaszokra könny csurog a szeméből. Hatalmas elhatározással indultak haza a tanyavilágból ezek a fiúk.

Valaki szentírást olvasott föl éppen az összegyűlt népnak, és hintette széjjel Krisztusnak a szegényekhez intézett szavait. Mert itt csak ez kell. Vigasztalni, bátorítani, lelket önteni ebbe a drága magyar testvérekbe. Mert csak ez képes ennyit tūrni.

Akik látnak nyitott szemmel, azok nagyon jól tudják, hogy az angol munkanélkülieknek is jobb a dolga, mint az egész éven át szakadatlanul robotoló magyar parasztnak. Mi szociális tanokat akartunk kint hirdetni, és ehelyett Tömörkény-novellát olvasunk fel, és hazafias verseket mondunk, Szentírást olvasunk és bűvészmutatványokkal szórakoztatjuk a hallgatókat, mert beláttuk, hogy a szociális tanítást a gyárosainknál, kartellvezéreknél, tröszt és bank uraknál kell elkezdni és be is fejezni. Egyelőre még nem tudtuk őket iskolapadba kényszeríteni, de ennek is el fog jönni egyszer az ideje.

Mi megteszünk mindent, ami tőlünk telik, vigasztalunk, reményt hintünk az alföldi homokon, emericánás testvéreinket pedig arra kérjük, hogy újságokat és azok képes mellékleteit, elhasznált és fölösleges képes könyveket, meséskönyveket küldjék be szerkesztőségünkbe. Ezeket kivisszük a tanyákra, mert az ottani nép ezeket úgy fogadja, mint gyerekek a cukrot.

Miklós László

Délvidéki Ifjúság I. (1935/36.) 4. szám (december) 4. oldal

374. Testvér, ne haragudj!..

Azért, ha megmondom, hogy nem jártál helyes úton, ha az ablak beverésekben, verekedésekben és tüntetéseken részt vettél. Nem mondom azt, hogy nincs okod a lázongásra, az elégedetlenségre, hisz kétségbeejtő látni, hogy végzett keresztény testvéreink ezrével kóborolnak betevő falat, jómódú rokonság és minden reménység nélkül...és ez a sors vár rád is, rám is, és nekem is ökölbe szorul a